

ರೋವೊಡ 42

ಭ)ಶ್ರೀ ಸಾಧ್ವಿದಾತಾ

Slno 746.

164
2. 1894 THE
PRISONER OF CHILLON.

TRANSLATED INTO TELUGU VERSE

BY

Srishtu Jagannadhasastry.

First Grade Pleader, Rajahmundry.

శ్రీ కృష్ణ-జగన్నాథకావ్యే విరచితం బైన

చిలక బంది అనుభాతృ సౌహృదము.

Printed at

Mr. DAMARAJU SIVARAMAYYA'S

SRI TRIPURA SUNDARI PRESS.

Ellore.

ALL RIGHTS RESERVED.

Price 6 As. Exclusive of Postage.

1894.

THE

PRISONER OF CHILLON

TRANSLATED INTO TELUGU VERSE

BY

Srishtu Jagannadhasastry.

First Grade Pleader, Rajahmundry.

శ్రీ శిష్టు-జగన్నాథశాస్త్రి విరచితంచైన

చిలకొబంది అనుభూతృసాహృదము.

Printed at

Mr. DAMARAJU SIVARAMAYYA'S

SRI TRIPURA SUNDARI PRESS.

Ellore.

ALL RIGHTS RESERVED.

Price 6 As. Exclusive of Postage.

1894.

PREFACE.

'Byron's Prisoner of Chillon' like Gray's Elogy, is one of the most popular pieces of the English Poetry, and every University student is familiar with it. To cherish an idea of translating such a work into a vernacular, which is Telugu in this case, is therefore, an excusable ambition. Though it is not an easy task to translate into Telugu verse successfully, I have tried my best to render it as literally and as idiomatically as possible. To give the reader an opportunity of comparing the translation with the original readily, I have given the number of each stanza in Roman figures and of the lines in ordinary figures in the body of the work. I have, however great diffidence in publishing the work and any suggestions offered by the kind public will be thankfully received.

13th May 1894.

S- JAGANNADHAM.

శుద్ధ పత్రిక.

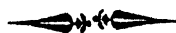

పుట.	పద్యము.	పాదము.	తప్పు	బిచ్చ.
సంఖ్య.	సంఖ్య.			
౫	౧౪	౧	దేమ	దేమ.
౮	౩౩	౩	సుల్లాసముల.	సుల్లాసమున.
...	౩౫	౧	వాడు	వాడు
...	౩౬	౪	సంతసంబురక	సంతసంబునక
...	౩౮	౧	డడగ	నడగ
౯	౪౨	౧	జేరసాల	జేరసాల
౧౦	౫౨	౩	(స్త్ర)	స్ర
౧౧	౬౫	౧	ఎవఁడొ	ఎవఁడొ
౧౩	౬౭	౪	ఎండిపోయ	ఎండిపోయె
౧౪	౯౮	౪	కాడొ	కాదో
౨౦	౧౦౨	౪	యండ	యుండ

శ్రీ రస్తు.

చిలాన్ బంది

అను, భాగ్యసాహృదము.

క॥ సిరికిరవగుసీమన్ గవి

వరుడుమహా భ్యాతిపరుడు బైరననంగా

బరగునతడురచియించిన

పరమాద్భుతకావ్యమాంధ్రభాషరచితున్

వ॥ అవధరింపుడాకవినరుండు శతకృత్ రగాంబ్రభ్యాతినొండెనాకావ్యంబుల “చిలాన్ బంది” అనునది సర్వరసోపేతంబై సకలజనానందకరంబై విలసిల్లు నాకావ్య ప్రారంభంబున స్వేచ్ఛాభివర్ణనంబు నా చిలాన్ బందిగ ప్రశంసయు నాతండుగా వించె నెట్లన్న॥౧॥

శా॥ బంధానీకముగట్టజాలనిమనో! భాగ్యసాహృద్య! ని

ర్బంధంబేమియు లేక క్రాలెడు “స్వతంత్రస్వేచ్ఛ”! కారానివే!

శాంధంబందుఁ బ్రకాశమండరపునీయావాసమచ్చగనన్

బంధాతీతహృదంతరంబగుటనిస్సంధిపవీబంధమున్॥౨॥

గీ॥ అట్టివానినిబంధింపనలపిదైన

చేమికలదు విచారింపనిలద్యదీయ

గాఢనిశ్చలబద్ధరాగంబొకండు

దక్క స్వేచ్ఛాను గామిస్వా తంత్ర్యమహిమ॥౩॥

మ॥ భవదాత్మప్రభువున్ స్వతంత్రగరిమా! బద్ధాంశులై యార్ద్రమై

పవలుంగాననిమిదైలో మెలగుచో బందీగృహంధంబునన్

భవదర్ధంబగుహింసయేజయముగా భావంబునన్లోక మెం

చవియిచ్చే మునింపెవాయురయ పక్ష శ్రేణికి ర్తితో॥౪॥

సీ॥ పావనాలయమనీబందిగంబుచిలాన బలిపీఠమానీదుపాడునేల।

బానివర్దనునొక్కపావనపురుషుండు బహువత్సరములందుబాధఁబడియె।

నడుగులరాపిడినరుగునంఘ్రులచిహ్నమశ్శమయ్యాస్థలినసటఁబోలి।

దిగియంటునందాకతిరిగెనాతండట నునురెల్లనచ్చటనుడిపికొనుచు॥

గీ॥ అట్టిపదపద్మచిహ్నములఁగిచెరగి।

పోకనిలుచుండుగాతనేప్రెద్దనచటఁ।

గ్రుద్ధదుష్టాధిపాలకక్రూరకర్మ।

నీకునకుఁజూపిఁచువిమోరలిడుచునుంట॥౬॥

వ॥ ఇట్లాకవివరుండు దొలుత స్వేచ్ఛాభివర్ణనంబును గారాప్రశంసయు గా
వించి తొల్లిజర్మనీదేశంబున బానివర్దనువానిజనకుండు పూర్వమత పరిత్యా
గంబును నూతనమతావలంబనంబునుగావించిన నప్పటిపరిపాలకులది సహిం
పజాలకవానిషట్పుత్రసహితంబుగ నానాహింసలపాలుజేసిరి జనకునివధించిరి-
యార్యురిభాతలలోనొక్కని నగ్నింబడఁద్రోసిరి ఇద్దర రణాంగణంబునఁగూ
ర్చిరి మువ్వరఁజిలానను ఘోరాకారకారాగృహంబున శృంఖలాబద్ధులం జే
సెనైచిరియామువ్వరిభాతలలోనిద్దరాచెరసాలమృతివొంది యచ్చటనసమా
ధిగిరి తక్కినయొక్కరుండు బానివర్దనువాడు ప్రాణావశిష్టుండై యెట్టకే
లకువిడుదలంఁగాంచి యాతండాబందిగంబున ననుజవ్వయ సహితంబుగఁ బ
డినపాట్లువివరించినట్టు బైరనుకవివరుండు చిత్రవిచిత్రకల్పనా చాతురీ మా
ధురీధురీణంబుగవిరచించిన “చిలానీబంది” అనుభాత్రసౌహృదంబునకుఁగ
ధాక్రమంబెట్టిదనిన॥

కథాపారంభము.

I ౧—౨౬

ఉ॥ నాతల తెల్లనయ్యెనయినన్మృదుకుండను గాను నేహతా।
 ద్భీతత చేతకొందరకుఁ బెంపరియొక్కటరాత్రియందుచం।
 ద్రాతపతుల్యమై పరగునండుతదీయశిరోరుహంబునం।
 ఘాతమునా తరంగదియఁ గాదువినకదునన్భృతంబగుక॥

గీ॥ వంగెనంగకములు పాటువలనఁగాదు।

జననమాదిగ నేచెరసాలఁబడుట।

నటనికృష్టపువిత్రాంతినందిత్రుష్ట।

పట్టినట్లు గనవిపాటవంబుదప్పె॥౬॥

గీ॥ జగతిలోపలవాయుఁ స్రవారతార్క।

రశ్మిదర్శనముఖశుభవ్రాతమునకు।

భోగచాహ్యతనోచినపురుషులందు।

నొకడుఁ గానుండువిధివిధియొసగెనాకు॥ ౩॥

వ॥ ఇట్టిశుభనిషేధంబులకుం గారణంబెట్టిదనిన॥౪॥

ఉ॥ లోకములోనరుండు మదలోభములం జరియించిదుష్కృతా।

స్తోకతఁ జేసిశిక్షబడి త్రోయఁబడుంజెరసాలఁగానినే।

నోకడుభక్తి నాజనకుఁడొప్పనిపూనుమతావలంబనె॥

శేకొనిబందెసంకెలలఁ జిక్కివరించితిజాపుధీరత॥౫॥

క॥ ఆజనకుఁడునూతనమత।

పూజావిధులోలఁదాల్చి పూనికెవాని॥

భాజనమనివిడనేరక।

రాజిల్లెంగొరతననుపురాలఁగమృతుఁడై॥౬॥

క॥ చీకటికారాగృహమున।

నాకతమున శేసియమ్మహాత్మునితనయుల్।

చిలానీబందిలను భాగ్యసాహ్యదం.

వీకరవాసమునేసిరి।

తోకమునకుండండికిడుతోడరకయున్నె॥ 2॥

గీ॥ తొలుతనేడ్వరమిప్పుడునిలచెనొకండు।

వారిలోపలయావనమారకుండ।

నారుర్వరండగిరినాథకృపచంద్రాకండు।

గడచెనాద్యంతమొకరితెగడపికిరి॥౩॥

గీ॥ క్రొత్తసిద్ధాంతములకతికోససూర్య।

మానమానములైనయెన్నగ్గజనుబు।

వేడ్కుందొడరించుహింసకు వెనుకఁదియక।

నిలచియుండిరహంకారనిరతులగుచు॥౪॥

గీ॥ అగ్నినొక్కండెద్దరాహుపథమిలో।

రిపులులేడటంచురితలాడు।

నీశుకొరకుజనకుండీర్చినగతిచచ్చి।

ప్రాణమిడిదివారుభక్తికొరకు॥౫॥

క॥ కారాగృహమునమువ్వర।

మారయంద్రోంగబడితిమటవారలలో।

ఓరిరియిద్దరుద్దరశ।

నీరీతిందుదకుఁజిక్కితేనొకరుండె॥౬॥

II ౨౨—౪౨

కా॥ ప్రాచీనోన్నతకడ్యసంపృతగుణభాగినిప్రభూతాధ్యమై

యాచిల్లొక్కజెరసాలగ్రాలునటమధ్యగొప్పలై తెల్లవై।

తోచుకొన్నభములేడుకోణములతోందోరంబులై చూడ్కికిం।

దోచుంధానుకరంబొకండనదుమైధూమప్రియంబందినా॥౭॥

గీ॥ మండమైనట్టికృష్ణంబుమధ్యమందు।

బీటువారిసరంద్రంబువెంటచూరి।

మార్గ మేది నకిరణంబు మనక కాంతి |

చేతఁ గను వెలుగొందె నాచెరగృహంబు || ౧౩ ||

గీ॥ మిగులఁ జెనుగల్లు మేదినిపై పోకు |

లాడుతరణి కిరణమచటనమఁచె |

బ్రహ్మమిమీదఁ బై నుండి పడియటఁ |

గ్రాలురిక్క- వెలుఁగుకరణిఁదోప || ౧౪ ||

చ॥ మరియును || ౧౫ ||

క॥ ఒక్కొక్క- కూచమందున |

నొక్కొక్క- టియిను పకడియమందును ద్రుఢమై |

యొక్కొక్క- కడియమందున |

నొక్కొక్క- గొలుసిను పనుఁడును గ్రరదాశి || ౧౬ ||

క॥ ఆయిను ముడేహయస్థి ||

గోయుండినపై చునుగులగ్రూరాకృతితో |

నాయిన పపండ్లులోదిగి |

నాయీయంగక ములందు నాటుకపోయె || ౧౭ ||

గీ॥ గంట్ల చేబడ్డ మచ్చలీకాయమందు |

మాయక వినిల్చుకొత్తలై మదికిదోచు |

నీడినంబులుకడఁ జేరియేగువరకు |

భారమైతోచెనవియఁ బెప్పలకునిపుడు || ౧౮ ||

ఉ॥ భారములయ్యెఁబ్రాదు సౌహృదపక్షబహు వత్సరముల్ గనుంగొనన్ |

దూరములై నపాడుకనుచో యికినిదినముల్ గణింపగా |

నేరను పత్సరంబులవి నేటికినిన్న గతిం చెనంచునే |

నారసిచెప్పకీర్లు గణనావళివిస్మృతినొందిపోయిన || ౧౯ ||

గీ॥ లెక్కమరచితి నాతమ్ముఁడొక్కఁడమండి |

కుందిచ్చు తినొంది ధారుణిఁకూలిసపుడు |

బ్రతికిబీవచ్చవంబనవానిప్రక్క |

కదలనేరక పడియున్న కాలమందు || ౨౦ ||

చిలన్ బండిలనుభాగ్యసౌహృదం.

III ౪౮—౬౮

క॥ ఒకొక్క స్తంభముననుము|

నొకొక్కనిశ్చంఖలములనొగిగట్టిరరుల్|

లెక్కకుమువ్వురముండియు|

నొక్కకరము వేరు వెరనుంటుమియచట॥ ౨౧॥

గీ॥ ఒక్కయడుగై నంగదలంగనోపలేము|

కడగియన్యోన్యవదనముల్ గానలేము|

మమ్ముగొత్తగఁజూపునామసకకాంత|

యచటలేకున్నవై వర్జ్యమందియ్యెను॥ ౨౨॥

గీ॥ ఇట్లుకలసియుమరియుప్రత్యేకముగను|

హస్తములఁగట్టుపడిహృదయములఁగలసి|

యేకమైయటమెలగెడునేముపుడమి|

బంచఘాతాప్తికినిబేదవడితిమకట॥ ౨౩॥

ఉ॥ ఆదశనైననొండోరుల యార్తనినాదములాలకించియా|

శాదరవాక్కులాడి యితిహాసముఁబాపిపురాఁగిర గా|

నోదయముల్ ఘటించి మరియొండోరుచిత్తములుల్లసిల్లగా|

నాదరఁముప్పఁజేతుమచియాత్మవిషాదముకొంతవాపగఁజే॥ ౨౪॥

గీ॥ అదియుగూఁడనిరుత్సాహమయ్యెదకు|

హాగశధ్వనీరసంబైగతించె|

మున్నువలెఁగాకగర్గదమునువహించె|

ననుచుఁదెలిపెనుశేరప్రతిధ్వనులయలిపు॥ ౨౫॥

క॥ ఆనినదంబశ్రావ్యం|

బై నామదిదోచెనూహయగునోయేమో|

మావైసర్గి కనదముఁగ|

నానిననముదోచదయ్యె నాత్మకునాకు॥ ౨౬॥

IV ౬౯—౯౦

గీ॥ నేను బెద్దనుమువ్వురిలోనఁగానఁ
వారి నోదార్చియుత్సాహపరులఁజేయఁ
వలసినది నేనయోపనవరకునట్లఁ
చేసితినివారుఁదమవంతుఁజేసినారు॥౨౭॥

క॥ కడవానినాదిజనకుఁడుఁ
గడుఁ బేమకాఁగారవించు గనుబామలచ్చుం
బడినట్లుతల్లివాతఁడుఁ
వడసిగగననీలదృష్టిఁ బడసినకతనక॥౨౮॥

గీ॥ వానిఁగూరిచికటకటఁబడితి నాత్మఁ
నట్టివిహగంబుదురవస్థనట్టిగూటఁ
నుంటఁగనుగొంటనెటువంటియుపలమనముఁ
గరిగినిజముఁగఁగటకటఁగనకయున్నె॥౨౯॥

గీ॥ గరుడపోతంబు స్వేచ్ఛమైతిరుగునాడుఁ
పొడుచురవిఁగాంచియాఘోదమునువహించుఁ
కరణినేమును స్వేచ్ఛమైకాల్గునాడుఁ
పవలుగనుగొన్నరమ్యమైపరగెనాకు॥౩౦॥

క॥ ఆపవలువలెనెరమ్యం
బైపరగెనునాడుచిన్ని యనుజుండరయఁ
న్నాపవలువసానముఁగనఁ
నోపదువేసంగియంతయుడిగినదనుకక॥౩౧॥

క॥ ద్రువగతరవిక్రంకడువే
సవియంతమునందువరకుశ్రాంతింపనిదీఁ
ర్ఘవికాసపువేసవియగుఁ
ధవళహిమాంబరదినేత తనుజూతంతై॥౩౨॥

గీ॥ కాననాతండునిర్మలమానసుండుఁ

చిలాన్ బందిలనుభాగ్యసాహృదం:

కాంతివంతుండు నైసర్గికమున నెపుడు |

మిగులనుల్లాసములనుండువగవులేడు |

కంటనీరన్నదెరుగఁడేకారణమున || ౩౩ ||

ఉ|| అతనిగంటనశ్రువులొకప్పుడుఁగల్గవుగల్గెనేనెఁ |

జాతదయార్ద్రచిత్తమున సఁభవమాపరునాపునాపదా |

వాతమునఁగనుఁగొని నివారణవోపమినప్పుడత్రినఁ |

జాతయురీప్రవాముల చాడ్చునసాగునిహోర్తినోర్వమి || ౩౪ ||

V ౯౨—౧౦౬

గీ|| మరియరురెండవవాఁడునిర్మలమనసుఁగఁ |

డయ్యుఁడనజాతివారితోననినెదుర్పఁ |

దగినవాఁడుగనిర్మించెధాతవాని |

సంగరంబులనాతనిసాటిలేడు || ౩౫ ||

ఉ|| కాయపటుత్వశౌర్యములు గల్గినవాఁడుఁడెఁగఁగఁగఁగఁ |

నీయిలఁగల్గుశూరజనులెల్లరుఁగూడినవాఁడతఁగఁగఁగఁ |

మాయఁగఁగూల్చునొక్కరుఁడమానుషుఁడై నలలఁగఁగఁగఁగఁ |

పాయకనిల్చి కట్టుదుఁడు బాగిణములెచ్చును సంతసంబుర || ౩౬ ||

గీ|| అట్టిశూరుండువానికేనకటమున ప |

గొలుసులనుగట్టుపడియుంటకుందుచుంట |

యతనిప్రకృతికిఁదగినట్టియచువుగామ |

శృంఖలధ్వనిచేఢృతిచేఢెనతండు || ౩౭ ||

గీ|| అతనిసారంబులోలోనడడగిపోవఁ |

గన్నులారంగఁగటకటాకన్నకతన |

నిజముగానాదినీరీతినీరీసించె |

నేమొయనుచునుబుద్ధిసూహించినాడ || ౩౮ ||

గీ|| ఐనమాప్రియమైనశృహోంగణమునఁ |

బుట్టిపెరిగినవారిలోఁబోకనిలచి |

(2)

చిలాన్ బండి అనుభాత్యసాహ్యదం.

యున్నవారికి బోత్సాహము పుత్తిల్ల
లేనిబోత్సాహమేనుగల్పించుకొంటి॥ ౩౯॥

గీ॥ అతడుకొండలలో వేటలాడువాడు
అటకునిరినివృకము వెంటాడినాడు
వానికీచెరదుస్తరవాగ్ధియయ్యె
గాలిసంకెలకడగొట్టుకట్టమయ్యె॥ ౪౦॥

VI ౧౦౭—౧౦౫

వ॥ ఇట్టసకలసద్గుణసంపన్నులయిన నాయనుజులతోనన్నుం బంధిం
చినచిలాన్ బండెగంబుజేరంకెట్టిదనిన॥ ౪౧॥

గీ॥ ఆచిలాన్ జేరసాలకుడ్యములనంటి
తెమనురామంబుఁ బ్రఖ్యాతినమరంగన్న
యొక్కరహ్యసరోవరమొప్పుచుండు
వేయియడుగులయెత్తునవీచులర॥ ౪౨॥

గీ॥ దానివారాసికూడెయేతావునందుఁ
బారుచుండునొయదనూరుపడులయడుగు
లెత్తుగానుండుమాపైనినిచటమేము
మెలంగుచీకటివిలువంకమిదైకలదు॥ ౪౩॥

గీ॥ ఆచిలాన్ జేరహిమసి తాట్టాలకంబు
నుండికొలచినకొలచేతనొప్పుచుండె
వేయియడుగులుగలలోతునవీచుట్టు
తిరిగి నేవించునట్టులాబుంజుదోకె॥ ౪౪॥

క॥ గోడయుఁ బ్రక్కతరంగమః
జోడైచరకవనానచ్చెజోద్యాస్తదమై
చూడదటాకముక్తికడఁ
బూడనిజీవత్సమాధిపోలికెనుండె॥ ౪౫॥

- గీ॥ అనిలవేగోపహతినిర్మలాంబరమున|
హిమతుషారంబుచలివేళనెగసియాడఁ|
గలుఁగుగొనగొనరొదరేపవలుచెలంగి|
తలలపై మ్రోగనెడలేనియులివువింటి॥౪౬॥
- గీ॥ మీదఁబడఁగంటఁగడ్డిలమించివచ్చి|
యపుడుచెరసాలయశ్శమెరుల్లలాడె|
నూపుదగిలియుఁజలియింపకుంటిమదని|
శ్రమవిమోచకమృతినంతసంబునీదె॥

VII ౧౨౬—౧౬౩

- వ॥ ఇంకనాపెద్దతమ్మునిపాటువివరించెద॥౪౮॥
- గీ॥ నాదుపెదతమ్ముఁడుకృశించినాడటంటి|
వానిఘనఁదైర్యమెల్లనుచాసెనంటి|
భోజనపదార్థములసహ్యాబుద్ధిగొల్ప|
మానివేసెనుఘజియింపవానినతఁడు॥ ౪౯॥
- గీ॥ భోజనముఁజేయనదిమేముముతకకూడు|
కూరయనిగాదుమృగయలకూడుఁగుడువ|
మాకునలవాటుగలదభిమానమేల|
వానివిషయంబుమాకేమివాంఛలేదు॥౫౦॥
- గీ॥ కొండమేకఁబిలికకుతుకముతోఁద్రావు|
పాలబదులుపరిఘపంకయుక్త|
మైనజలముమాకునానంగగఁలిగెఁబో|
యచటనున్నకాలమందునకట॥౫౧॥
- ఉ॥ మాకటనిడ్డరొట్టెయొకమానవుఁడియిలనన్యమానవా|
నీకముగొడ్లుకైవడికునీతినయోమయకందరంబున॥
గాకబిగింపఁగాఁదొడఁగుకాలమునుండిసహస్రవత్సరా|
నేకనిబద్ధశృంఖలజనేక్షణవారిముసింగెఁబోకన॥౫౨॥

గీ॥ కానియివియేమిటికివానికేనిమాకు!

నైననాతనిహృదయంబునంగకములు!

నెండిక్కళియింపనివిగావుహేతుకములు!

అతనివైఖరియొకవిధమైచెలంగు॥౫౩॥

క॥ గరినిలుపుసానుతలముల!

కరిగియదేచ్చావిహారమటసల్పుటకై!

యరికట్టుగల్గేనేనియు!

సరిపడదాతనికిరాజసదనమునిలువ॥౫౪॥

గీ॥ తడవికేటికినిజమునుదాచనేల!

వాండుమృతినొందెనేమందువానిపాట

కన్నులారంగఁజూచియుఁగడఁగిశరసు!

వ్రాలిపడకుండఁబట్టికోచాలనైతి॥౫౫॥

ఉ॥ కాలముతీరిచచ్చుచెలికానికరంబునునాకరంబున॥

జాలఁగనైతఁబట్టికొనఁజచ్చినపిమ్మటనైనబంధముల్!

కాలివిరెండుగావిరఁగఁగట్టికనేకొరకంబ్రయత్నముం!

జాలఁగఁజేసినప్పటికిసాగకపోయెవృధాశ్రమంబుగ॥౫౬॥

ఉ॥ ఆతఁడుచచ్చికూలిపడెనప్పుడుబంధవిమోచనంబుగా!

నాతనిమాగుహాంతరమునందచెమచ్చెడుమట్టినిట్టటుల్!

జేతులఁద్రవ్వితీసియొకచెంతనుమిట్టసమాధిగట్టిలోఁ!

బాతిరిపూడ్చిపెట్టిరిశవంబున్నునిర్దయులైనశాత్రవుల్॥౫౭॥

క॥ వారిజమిత్రునిరళ్ళులు!

పారెడునొకచోటశవముపాతుండనుచు॥

వారలఁగానుకగానేఁ!

గోరితినాకోరిఁచనియెఁగొరమాలినదై॥౫౮॥

గీ॥ జన్మమాదిగస్సేచ్చానుసారముపు!

వెలయుమానవుఁజచ్చినపిదపనైనఁ!

బాడుబందెగముననిట్లుపాతఁజనద!

టండుఁదలపోసితి నొకింత నాత్మనపుడు॥౫౯॥

వ॥ అయిన నదివ్యర్థంబైన తలంపయ్యె॥౬౦॥

గీ॥ వేడుకొనినను నాకోరిక విఘలమయ్యె

నట్లుకోరకయుండుటెయ్యర్హమగును

వారునిర్థయులైనవ్వపరిహసించి

పాతి పెట్టిరియచట నేవానినకట॥౬౧॥

క॥ మేమంతవిశేషముఁగాఁ

గామముతోఁబోకమున్ను గౌరవమొప్పు నే

బ్రేమించిన జీవునిపై

నీమట్టిన శాద్వలంబునిడిరిచదరు॥౬౨॥

గీ॥ వానివిడఁగొట్టు శృంఖలవ్రాతమరయఁ

బాతి పెట్టిన శవముపైఁబడియటుండె

నరయనదిదానిపైగోరియనఁగఁబరగె

ఘోరహత్యార్థమైనట్టిగురుతనం॥౬౩॥

VIII ౧౬౪—౨౩౦

వ॥ ఇట్లునాపేదతమ్ముండు వృత్తినొందితీరెనింక నాచిన్నతమ్మునివి
ధంబు విసుపించెదనినఁడు॥౬౪॥

పంచపాచినీసము॥ ఎవ్వఁడుమావారి కెల్లరక్షింపఁజైయెల్లడుపుష్పము
రీతినింపొసంగె । నెవ్వఁడుజన్మంబునెత్తించాదిగాఁ గడునబ్బరం
బునఁగ్రాసినాడొ । యెవ్వఁడుమాతల్లి యింపైనవదనారవింద
మచ్చుపడంగవెలసినాడొ । యెవఁడువంశమువారి కెల్లనుగడుసా
రియై ప్రేమకాస్తదమయినవాడొ । యెవఁడుమతార్థమై యొల్లిన
తండ్రికి నధికతమంబైనయభిమతంబొ॥

గీ॥ నాపరామరికకుండుదినరుండెవఁడొ ।

బంధమోక్షముఁగనిసుఖపాప్తి నెవ్వఁ

గోరుమంటినాయాతండీకుర్రవాడు॥౬౫॥

క॥ నైసర్గికంబాలేకను।

రోసముపుట్టించినట్టిప్రాత్యాహముచేఁ।

బూసీకొనితాల్చుడైర్యము।

భాసిల్లెన్వానిమదినివాడకయింక॥౬౬॥

గీ॥ ఆతండరయగిరీంద్రుడై ర్యాన్వతుండ।

యట్టివాడునుమదిహతుడైకృశించి।

దినదినంబునుగాడమైఁజెవులుదవిలి।

యెండుసస్యంబుకైవడినెండిపోయె॥౬౭॥

గీ॥ అకట! దైవమ! ఘోరంపుటడబుతోడర।

కున్నెజీవాత్మపక్షములోనరచాల్చి।

యెట్టియాకృతిసేగతిసేనిఁబొంది।

చూచుచుండంగనెగరిపొనోద్యమగను॥౬౮॥

సీ॥ ఘోరాహవంబునంగూలిరక్తములొల్క నెగిరిపోనదిగంటి నీకు

ణముల। నుద్రిక్తకల్లోలముత్తుంగమై పొగి నిరిగడునంబుధివీచి

దొడరి। యల్లాలాడించుచోనటఁ జచ్చిపోదానింగన్నులారంగనేఁ

గంటిమరియు। జాడ్యపీడితుడైపిశాచకృతివహించు భయచిత్త

విభ్రమపాపింగంబు॥౬౯॥

గీ॥ నైననవియెల్లచిత్తభయానకంబు।

లిదియొయటవంటిభ్రమమిశ్రమేమిలేని।

శుద్ధకష్టంబుదుఃఖంబుచూడఁబూడఁ।

జాగుగానైనఁజాపునిశ్చయముకొనుట॥౭౦॥

క॥ అక్కటవాడెనుచేహం।

బెక్కడినెమ్మదియొమరియునెక్కడిశాంతం।

బెక్కడిమానముతాలిమి।

యెక్కడిదోకలిగఁజిక్కుటింపైతోచె॥౭౧॥

గీ॥ వెతలఁజెందియబాపములిండువకును।

మిగులదయయును నెనరునుమీరునట్టి|

హృదయమువదానుబోయినపిదపనుండు|

వాగ్వికృతాం దెవలవనివంతయతఁడు|| ౭౧||

1. ఇట్టిదుర్దశనున్ననెవ్వనిచెక్కెళ్ళ కంజాయగోరికిఁగేళియయ్యె|

నిద్దంపుచెక్కి-లినిగనిగల్పిరసిం చె నిండ్రాయుధస్సూర్తియేపుతరిగి|

మెల్ల మెల్లగబోవుమెలపునఁదళతళ మించులకనుకాంతిమించితోడరి|

వెలిగించెఁజెరసాలవిస్మయంబుగనట్టిమానిసెనఁబగులమాటయొక్క||

గీ|| తైనబలుకఁడునిట్టూర్పునైనదిడదు|

కనియునిట్టియకాలసంఘటనతనకు|

గలిగిననునూత్తువిశ్వాసబలముచేత|

సహనముననోచ్చెనెట్టికష్టములనైన|| ౭౨||

గీ|| మంచిదినములుకలవన్నమాటకొంత|

యడఁగునాయాసనిలిపెడునాసకొంత|

పలుకునాతఁడుగొణిగెడుపలుకుతోడ|

మానమగ్నుడనైననుమానుపడఁగ|| ౭౩||

గీ|| అందరునునవ్వమైపోయిరకట! యీతఁ|

ఊక్కఁడున్నాఁడుగదయనియూహతోడఁ|

దనరవీడునుజివరకుఁదక్కఁడాయె|

సనెడుతుదిచింతయెక్కుడైయాత్మగలచె|| ౭౪||

గీ|| దుర్బలఁబొటమిక్కిలితూలుప్రకృతి|

సడలివెడలెఁడునిట్టూర్పుసన్నమయ్యె|

నంతకంతకుదీర్ఘమైయడఁగిపోయె|

వెడవెడఁగఁదోచెనాయదియెడపడడప|| ౭౫||

11. వీనులొడ్డితిఁగానివిందునేమోయని వినజాలనైతినినదమేమి|

భయవిహ్వలతజేతబలువరించితిగానిపలుమారుపిలచినబలుకఁడాయె|

నిస్సహాయునుమాటనేనెరింగితిగానిభ్రాంతిపాశముబుద్ధివదలదాయె

బిలచితిఁబలికిననుభివునిన్నట్టుల వీసులఁబడెఁగానివిభ్ర)మంబె||

గీ॥ గొప్పలంఘనముననాదుగొలుసుండెంచి
కొనిరయోధధిజనితనాతనిసమీప
మునకునైననుఘలమేమిమున్నెకాట
డనవుఁగొనిపోయెనికనటనాతఁడేడి॥౭౬॥

గీ॥ అక్కటా! వానిగనుఁగొన్ననైతి నేచట
నేనొకఁడనుంటికటి నెలవునందు
నేనొకఁడనఁబ్రతికితి నేనొకఁడఁ
బాదుచెరతడిశ్వసనంబుఁబడయుచుంటి॥౭౭॥

గీ॥ అంతరించుమదన్వయావనిజమునుండిపడకుండనన్నాగుతోడిమెయి
తఁడు! ఆద్యంతరహితమైయలరుననంతకా లాత్మమునకునాకునడ్డ
గట్టు! ప్రియతమంబునుజివరికెఁజిక్కినిలచిన యొక్కఁడేయైనయా
యుక్కుకొలికి! తగియూడిపడిసోయెవగవంగఁబ్రాణాంతకంబై
నయిట్టితానంబునందు॥

గీ॥ నాసహూదరులిద్దరునష్టమైరి
యొకఁడిలాగర్చమందుననొకఁడుపైని
యసువులిడిపడియుండిరియనదలగుచు
గాలధర్మంబునెవ్వారుగడపఁగలరు॥౭౮॥

గీ॥ కదలకున్నట్టియాతనికరమునాదు
కరముఁజేబట్టిచూచితికటకటా! యి
కేమియున్నదిచలిముద్దయెంచిచూడ
నట్టిచలిముద్దనాకరంబుయ్యెనవుడు॥౭౯॥

గీ॥ కదలంగనటునిటుఁగదలయత్నముసేయఁ గాయంబునబలంబుగలు
గఁదాయె! నింకసజీవుఁడనేయనిమాత్రంబుబుద్ధిలోనొకయూహ
పుట్టెఁగనఁగ! నీప్రీతార్థములిక నెన్నటికినిగల్గ వసునిశ్చయముమ
దికైనయప్పు! డిట్టివెత్రితలంపులేయందుబుట్టును జావక్కుడితినేల
చావలేదా॥

గీ॥ తెలియజాలనునాకునీయిలనుబ్రతుక!

నాశలేమియులేవికనాశ్యయందు।
 గలదువిశ్వాసమొక్కటెయిలనునాకుం।
 గానియదిచావనీదుస్వభూతవిధిని॥౧౦॥

గీ॥ తత్త్వంబుననేజడత్వంబుగంటి।
 నప్పుడేమైనోగానియిప్పటికిని।
 దెలియజాలనుగాలియువెలుగుదొలుత।
 నణగెడజీతినహితమునణగెచిదప॥౧౧॥

IX ౨౩౦—౨౪౦.

గీ॥ చిత్తవృత్తినశించెనుజేష్ఠదక్కె।
 నింద్రియజ్ఞానమంతయునిమ్ముదప్పె।
 శూన్యమయ్యెనుసర్వంబుబూడనచటి।
 రాలలోపలనేనొక్కరాయివైతి॥౧౨॥

గీ॥ మంచుచుంచినపొదలేనిమలలమాడ్కి।
 జ్ఞానమజ్ఞానమునుచెండుగానకుంటి।
 సర్వమత్తరిశూన్యమైశైత్యమయ్యె।
 మరివివర్ణముగఁదోచెమానసమున॥౧౩॥

సీ॥ కనుగొననదినిశకాదవిపవలును గాదుభారములైనకన్నులకును।
 భారమైతోచెడుకారాలయములోనికనుమాపుచూపునుగాదుచూ
 డ। నావరణమమ్రుంగునాకాశశూన్యంబుస్థానంబునెరుగనిస్థావ
 రంబు। లేవునక్షత్రముల్లేదుధారుణితరిలేదువర్ణంబులులేవులేవు॥

గీ॥ లేదుపరివర్తనములేదులేదుమేలు।
 లేదుకీడువిచారించిమాడబూడ।
 మానమునుమృతిజీవానుమానకంఠ।
 కంబునిశ్చలభావంబుగలిగియుండె॥౧౪॥

గీ॥ గాఢనిశ్చలజాడ్యసాగరమునందు।
 రూపమడగియపారమైచూపుమాసి।
 ముగ్ధతనుదాల్చినిశ్చలతనువహించి।

యున్నయట్లయ్యే నేనప్పుడున్నరీతి॥౮౫॥

X ౨౫౦ — ౨౯౯

వ॥ ఇట్లునిశ్చలంబునజడభావంబుదాల్చి సర్వజ్ఞానశూన్యంబుననుం
డఁగొంఁగొకవడికి॥౮౬॥

క॥ కలకలరవములంబలుకులు|

చిలుకుచువ్యధఁజెందునాదుచిత్తంబునకు॥

వెలుంగిడువిధమునఁదెలివిడు|

పులుగొక్కటివచ్చెగానములువిలసిల్ల॥౮౭॥

గీ॥ గానమప్పుడువిరసుంచెఁగ్రాతెమరల|

వీనులెన్నడునటువంటివితమధుర|

గానమాలించియెరుగవుగానఁగనులు|

హర్షవిస్మయములఁగృతజ్ఞాంచితముగ॥౮౮॥

క॥ విప్పుకొనిపారఁజూచితి|

నప్పుడుపొడగానఁజాలవైతినిధరలో|

ముప్పునకుఁబాలుపడికడుఁ|

దిప్పలుబడియుంటినినుడింగుతుకమున్॥౮౯॥

గీ॥ మెల్లమెల్లఁగఁగ్రమముననుల్లసిల్లెఁ|

దొంటిగతినినుడిండ్రియస్తోమమరయఁ|

బాడఁగలిగితిఁజెరఁపాలచుట్టునున్న|

గోడలను నేలమున్నట్టిజ్ఞాడనపుడు॥౯౦॥

గీ॥ గోడలోనున్నరంధ్రంబుగూడదూరి|

మిణుకుమిణుకనివెలిగెడుమిత్రురశ్శి|

నచటఁగంటినిమున్నటియట్లపా॥కఁ|

బులుగునుంగంటిసారంధ్రమునఁజొరంగ॥౯౧॥

శా॥ఆరంధ్రంబునదూరివచ్చిహృదయాహ్లాదంబుగామచ్చిక॥

జేరన్వచ్చెనుబక్షిరాజమటకుంజేయికకున్లోనుగాఁ|

చిలాన్ బంది అనుభావ్యసాహృదం.

గారామందిరమందు జెట్టు పయినంగారాబుతోదొల్లిసం।
చారంబందినరీతిఁగ్రమ్మ రెమహా సంతోషమొప్పారగ౯౯౨॥

క॥ నీలచ్చదములరమ్మం।
జైలీలఁజరించునావిహంగముమదికి౯।
గేలియొసర్చుచుగీతా।
జాలాముగానంబుసేసెస్వరయుక్తముగ౯౯౩॥
శా॥ అసంగీతమువీనుదోయికొసగ౯హర్షంబువేసుద్దుల౯।
భాసిల్లంబ్రకటించెనాకొరకచెప్పందల్చెనోయేముకో।
యీసాదృశ్యముగల్గుపక్షినిలమున్నీక్షింపఁగాలేదికే।
వాసంబందునఁగాననంచుమదిలోఁబల్కారునేందల్చితిన౯౯౪॥

గీ॥ అదియునావలెసహవాసినాత్మగోరి।
వెతకుచున్నట్లుతోచెనామతికిగాని।
నేనుబడ్డటికప్టార్థమైనఁగాని।
పొందకుండుటనికగ్రమావులుగురేడు॥౯౫॥

క॥ ననునిలపైఁజేమించెడు।
జనులెవ్వరులేరటన్నసాహృదభావం।
బునననుజేమించుటకై।
చనుదెంచెంబోలుఁబక్షిచంద్రంబటకు౯౯౯౬॥

సీ॥ ఆచెరచివరఁదానల్లనఁగూర్చిండె సుత్యాహమిచ్చెడునుచితగాన।
ములుపాడిచరియించె ముందటిస్తంభనజడభావములుమాన్వికడ
కుండెచ్చె। బంచేద్రియజ్ఞానపరిమఁగ్రమ్మరఁ గూర్చితలపోతబుద్ధి
కిఁగలుఁగఁజేసె। దానినివిడిచిరోతప్పించుకొనిపంజరమునుండినా
పంజరమునవ్రాల॥

గీ॥ వచ్చెనోగానియెరుగనువాస్తవంబు।
చెరవిధంబెల్లచాగుగఁజిత్తమునకుఁ।
దెలిసియుండుటనీకదివలదటంచు।
బుద్ధిగోరెదనించులవులుగురేడ॥౯౭॥

సీ॥ అది చూడది వినుండియా కాశ పథమున బత్తి వేషము దాల్చి వచ్చినట్టి
అలపరామర్శి కుండసిమదిభావింతు గడచన్న మద్భాగిత గరుణన
న్ను చూడంగదిగివచ్చినాడే మొయనికొన్ని మారులు దలచితి మన
మునందు! దుఃఖంబు హర్షంబు దోచును దోడుగ నామాటమదికె
క్కినప్పుడెల్ల॥

గీ॥ దేవత్వమియింపు మామాట తేలియకంటి!
బారిపోయెను దుదకు నా పక్షయిష్ట.
మర్త్యఖగమనిదృఢముగ మదికిందటై!
కాడొవిడ నాడిచను సెయాకరణిమరల॥౯౮॥

గీ॥ నన్ను రెండవ పరియిట్లు బిన్ను జేసి!
మరలనొంటరి గాఁ జేసి మరలండఁతడు!
పాడెపై బెట్టినట్టి శవంబనంగ!
నొక్కండనయుంటినక్కండనుక్కుదక్కి॥౯౯॥

సీ॥ ఒంటరి నేనుంటిమింటిపైఁగనుపించు విడియెంటి మేఘంబు విధము
దోప! రవిప్రకాశింపంగదివియెల్లనిర్మలమై చలంగంగ నొక్క
యంబువాహ! మంటదోపనారయనా కాశ దేవత మొగముచి
ట్టించుకన్బొమలమోడ్పు! గానెంతుఁగాదో! యా కాశంబునీల
మైవిలసిల్లనవనిహర్షాప్తిబోదల॥

గీ॥ కార్యమేమియు లేకుండ కారుమబ్బు!
విడిదియొక్కటియచ్చట వెలయుటకును!
గతమొకింతయు నైనను గానరాదు!
కొంతతరియిటుచననొక వింతగలిగె॥౧౦౦॥

XI 300—302

గీ॥ నాయవస్థకు బరివర్తనంబుగొంత!
గలిగెఁజెర పాలకులు జాలింగనిరినన్ను!
నందులకతంబు సెరుగ వారై తెపరుల!

కష్టములకోర్చునభ్యస్తకరినమతులె॥౧౦౧॥

గీ॥ ఐననన్నదయార్దుత్రైయాదరించి

నాదుసంకెలవిడంగొట్టి నారువిడ్డ

గొలుసునూడిన మేకులుకుతలమందు

నదటబడియండనందున రాద్రాక్షలిగి॥౧౦౨॥

క॥ కందరముబోలునాచెర

బందంబులు లేక నాల్గుస్కలనదుమక

సంమలదిరిగితిచ్చి

శెంచినయంధుండుబోలెజి త్తంబలర॥౧౦౩॥

సీ॥ అంగలుచాచుచునదియెల్లతిరుగు పెవిడుదలగాఁగొంటివిస్మయము

గ॥ నొకప్రక్కనుండి యుండాకప్రక్కప్రక్కకు బైకిఁగిందికినే

నుద్రాకుచుండు నప్పుడడ్డంబుగ నంతట దిరుగుదు స్తంభాల చు

ట్టునసంచరింతు స్తంభమొక్కక్కటి సరివిజుట్టుచుబోయి తిరి

గిచేరుదుబయిల్లేరుచోట॥౧౦౪॥

గీ॥ మరియుందిరుగుచుననుజసమాధియుగము

మట్టిచెక్కెన లేకుండవట్టిదుంట

దానిపైకాలుబడనీకతడవితడవి

కడగితప్పించితిరిగితిగతమువినుడు॥

గీ॥ కడఁబరాకుననాకాలుడనెఘ్రాత

మానుగదవారిభూశయ్యలనుతలంపు

లవుడుగలిగించునెగరోబునవిశరముగ

నంధమయమయిభ్రమనొందునాశ్చ్యవిరిగి॥౧౦౫॥

XII 3౦౮—3౩౧.

గీ॥ గోడలోపలమెట్లుగాఁగొంతత్రవ్వ

యొక్కనాధారమొక్కటి నేరుపరచి

కొంటియద్దానదప్పించుకొనదలంచి

కాదునాకట్టియభిలాషగలనులేడు॥౧౦౬॥

క॥ మానవునాకారంబుల।

పూనిననుకృతేమగాంచుపురుషులుచనియా।

తానమునఁబూడ్చుబడరది।

గానఁబలాయనముఁజేయగాఁగననైతి॥౧౦౭॥

సీ॥ ఇంకనాకేమున్నదీధగాతలమెల్ల నధికవిస్తీర్ణకారాలయంబు।

తనయులెవ్వరులేరుతల్లిదండ్రులులేరు చుట్టపక్కంబులుసూడలేరు

దుర్దశఁబాల్కుడఁదోడెవ్వరునులేరుమదినదితలచినప్పుడముఁగంటి।

మదివారిఁదలపోయమతిచెడియున్నాడ దశనొందుచుండుదుఁదప్ప
కుండ॥

గీ॥ గట్టికడ్డీలుగలసోర్ల గండ్లదనుక।

మైకెనెగఁద్రాకియున్నతపర్వతముల।

గన్నులకువిందొనర్పగఁగరువుదీరఁ।

జూడగోరితివేడుఁమైఁజోద్యముగను॥౧౦౮॥

XIII 33౨—౩౬౫.

సీ॥ అవిసేనుగనుగొంటినివితొంటిరితినేకనుపించెమా ర్హేమిగానరాక।

నాశరీరముమారినలిగినవిధమున నవిపరివర్తనమందవాయె। వేవే

లవర్షముల్ వెలిమించుకప్పిన నెత్తెనగిరిరాజినేనుగంటి। నాక్రింద

విస్తీర్ణమైదీర్ఘమైక్రాలు సరసివొక్కటిఁగంటిసంతసమున॥

గీ॥ నీలజల 'రోను' నదిదరుల్ నిండఁబారఁ।

గంటిఁగోసినచత్రాతికాలువలను।

విరుగుఁబొదరిండ్లందుముకుచునురుకులాడి।

పారువాహినిగుణగణధ్వనులువింటి॥౧౦౯॥

క॥ ధూరమునరజతశైలము।

తీరునసితకుడ్యసమితిదీపించుపురం।

చారసిచూచితిసితతర।

మైరాజిలునోడచాపలల్లనఁజనగ॥౧౧౦॥

సీ॥ పిమ్మటఁగనుగొంటిసమ్మదంబుననొక్క చిన్నదీవినిదానినెన్నడ
రమె కలకలలాడినాకట్టెదుటనుగ్రాలి పచ్చికమిసిమిచేఁబ్రబలు
చున్న యొక్కదీవియఁగంటినొకతూరిఁగనుపించియదియదృశ్యంబయ్యెనంత
నరయఁ జెరసాలనేలంతచిన్నదిగాఁచోచె విస్తీర్ణముననదివేడఁమెరయ॥

గీ॥ దానిపైగొప్పవృక్షముల్దనరుమూడు।

దానిపైఁగొండపయ్యెరుల్దనరవీచె।

దానిచెంతజలంబులుతటుకుతటుకుఁ।

గొట్టుకొనుచునుప్రవహింపనట్టెగంటి॥౧౧౧॥

గీ॥ వింతవింతఁగఁగనుపించువివిధవర్త।

సౌరభాన్వితకుసుమసంచయములచటఁ।

గోమలంబుగవికసించిగుతుక మెసఁగఁ।

గుచ్చములవేలఁగనుగొంటిగోట్లకొలది॥౧౧౨॥

క॥ పురిచుట్టుచుట్టితిరిగెడు।

పరిభోదధినాడుమత్స్యపంజ్జులుగములై।

పరిపరివిధములనీచుచుఁ।

బరమప్రీతింజరింపఁబైపైగంటి॥౧౧౩॥

గీ॥ కంకమప్పుడువేవీచుగ్రాలికెదురఁ।

బతువెత్తేపములఁచూపిపరువులిడియె।

నప్పుడదిపరివెత్తెడునంతరయముఁ।

దాల్చియెన్నడుఁబోదంచుదలచినాడ॥౧౧౪॥

క॥ అప్పుడుబాహ్వోదకములు।

చిప్పిలిప్రవహించెమనసుచిటచిటలాడె॥

విప్పకయుండినసంకెళు।

లోప్పుగదాయనుచుమదికిసూహకడంగె॥౧౧౫॥

గీ॥ ఏనుగ్రమ్మరఁదిగితినిస్వేచ్ఛఁబడప।

నపుడునావాసమందున్నయంధకార।

మెక్కుదుగనాదుకనులపైచిక్కనగుచు।

చిత్రానందలీలనుభావత్రుసాహిత్యము

భారమైనాశరీరంబు బయనంబడియె॥౧౧౬॥

గీ॥ ఎవనిరక్షంపమేముయత్నించినామొ

వానిఁబూడిచిపెట్టంగవై రిజనులు

నూతనంబుగఁద్రవ్వినగోతిరీతి

మదికిందోచెను శరసాలమరలదిగఁగ॥౧౧౭॥

గీ॥ గోడపై కెక్కనాయతీగోచరంబు

లైనవివిధవినోదపదార్థసమితి

గన్నులకుభారభావంబుగలుగఁజేయ

నట్టివిశ్రాంతివసరమయ్యెనపుడు॥౧౧౮॥

XIV ౩౬౫—౩౯౨.

మ॥ నెలలోవర్ష ములోదినంబులొగనక నేనేమియు న్లెక్కలక

దెలియన్వ్యాసీయెరుంగనిన్నియనుచుండెల్లంగగు రేమియుక

నిలుపన్లేదుమదియనెత్రయుగళోన్మోలంబునందానిలో

నలుసుంచాపెదనన్నయాసమదిలోనాకెన్నెడు న్లేమిచేక॥౧౧౯॥

గీ॥ విధికివేసారివేసారివిసికివిసికి

గటకటంబడియనుండంగఁ గాలవశతఁ

దుదకుఁగొందరుజనులునన్వదిలిపెట్ట

వచ్చివిడుదలఁజేసిపోవచ్చుననిరి॥౧౨౦॥

గీ॥ ఏలవిడచితిరనినన్ను నెవరినడుగ

లేదుపోవంగనేదారిలేదునాకు

బంధములనున్న లేకున్నభావముకటి

తుదకునిస్పృహగైకొనమదివరించె॥౧౨౧॥

గీ॥ కట్టకడకేగుచెంచిననరుణవారు

విడచిపెట్టిరిబంధాలవిరగఁగొట్టి

యరయనీ మొద్దుకుఢ్యమధ్య ప్రదేశ

మాత్రమంబయ్యెస్వీయమైయమరెనాకు॥౧౨౨॥

గీ॥ వారువదిలింపనచటికివచ్చినపుడు

౨౩

చిలనబండిలనుభాగ్రుసౌమ్యదం.

నాద్వితీయాలయమునుండినన్నదొలగఁగఁ

జేయవచ్చినవిధమునచిత్తమందుఁ

దోచియొకకొంతసేపుసేతొట్టుపడితి॥౧౨౩॥

సీ॥ సాలీశ్యతోనేనుసఖ్యంబుసేసితి వానిచిక్కులవృత్తివరుసగంటి

వెన్నెలరాత్రులవేడకతోవిహరించు మూషకంబులఁగంటిమోద

మలర! వానికంటెనునాకున్యూనతయేటికి వసతివాడలుమాకువా

వియొకట! ప్రతిజాతికచ్చటఁబ్రభువునైయుండుటఁ జంపగవానిని

శక్తికలదు॥

సీ॥ వినుడుచెప్పెనదియేమివిస్మయంబా

పోరుపోకొమిలేకుండఁబ్రాద్దుప్రాద్దు

షంఛితనమునమిగులనెమ్మదినిఁబ్రతుక

నేర్చుకొంటిమిపసబడిసిక్కుమరయ॥౧౨౪॥

సీ॥ కాశ్యపిగఁగొట్టినట్టిశృంఖలమునేను

సహచరత్వంబుఁగంటిమిసాహచర్య

దైర్ఘ్యముననుంటనిట్టితాత్పర్యమచ్చె

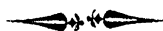
విడుదలైననునిట్టూర్పువిడచికొంటి॥౧౨౫॥

సీ॥ తొల్లిబైరనుకవివరుఁడెల్లకవులు

ప్రస్తుతింపంగనాంక్షయభాషఁగూర్చె

నిల “జిలాకబందీ” యనుకథనిప్పుడాంధ్ర

శయ్యిశ్రేష్ఠజగన్నాథశాస్త్రీగూర్చె॥౧౨౬॥

సర్వంబు నేకాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

10048

